

Arrest

**nr. 59 814 van 15 april 2011
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Congolese (D.R.C) nationaliteit te zijn, op 12 januari 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 18 november 2010 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 februari 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 maart 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat B. DE SCHRIJVER verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché K. PAPPAERT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 23 januari 2006 dient verzoekster een asielaanvraag in. Op 10 februari 2006 neemt de minister van Binnenlandse Zaken de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. Verzoekster dient een dringend beroep in tegen deze beslissing en op 31 maart 2006 neemt het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een bevestigende beslissing van weigering tot verblijf. Het beroep tegen deze beslissing bij de Raad van State wordt op 2 maart 2007 verworpen bij arrest nr. 168 419.

Op 18 juli 2007 dient verzoekster een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van het toenmalig geldende artikel 9, derde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het

grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort Vreemdelingenwet).

Op 7 december 2009 dient verzoekster een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, waarbij zij tevens wijst op haar aanvraag van 29 mei 2007. Op 18 november 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf van 7 december 2009 ongegrond wordt verklaard. Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 07.12.2009 werd ingediend door :

*N.W.F. (...) (R.R.: (...))
Geboren te (...) op (...)
Nationaliteit: Congo (Dem. Rep.)
Adres: (...)*

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk is doch ongegrond.

Redenen:

Betrokkene haalt aan dat zij geregulariseerd wil worden op basis van de instructies van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van art. 9bis van de vreemdelingenwet. Zoals algemeen bekend, werden deze instructies door de Raad van State vernietigd op 11 december 2009. Zoals eveneens algemeen bekend, heeft de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid, de heer Melchior Wathelet, zich geëngageerd om binnen zijn discretionaire bevoegdheid de criteria voor regularisatie zoals beschreven in eerder vernoemde instructies, te blijven toepassen.

Betrokkene beroept zich op het criterium 2.8A van de vernietigde instructies van 19.07.2009. Uit het dossier blijkt echter dat verzoekster pas sinds 21.01.2006 in België verblijft. Bijgevolg heeft zij een te kort verblijf om hierop aanspraak te kunnen maken. De periode van 5 jaar wordt namelijk in tegengestelde richting berekend vanaf 15 december 2009.

Wat de verblijfsduur betreft, zou betrokkene eventueel in aanmerking kunnen komen voor het criterium 2.8B van de vernietigde instructies van 19.07.2009. Echter, om hierop aanspraak te kunnen maken, moet een behoorlijk ingevuld arbeidscontract worden voorgelegd. Dit doet betrokkene niet. Ze legt attesten voor van Cours de Promotion Sociale de Hesbaye en is lid van een vzw. Deze zaken kunnen echter niet in haar voordeel weerhouden worden, aangezien dit geen arbeidscontracten zijn.

Hoe goed de duurzame lokale verankering eventueel ook moge zijn (betrokkene verblijft in België sinds januari 2006, is geïntegreerd, heeft Nederlandse lessen gevolgd en legt getuigenverklaringen voor), dit doet niets af aan de voorwaarden die gesteld worden met betrekking tot de instructies van 19.07.2009. Dit element kan dus niet in haar voordeel weerhouden worden.

Wat betreft het aangehaalde argument dat betrokkene van onberispelijk gedrag is, dient opgemerkt te worden dat van alle vreemdelingen die in België verblijven, verwacht wordt dat zij zich houden aan de in België van kracht zijnde wetgeving.

Betrokkene wist dat haar verblijf slechts voorlopig werd toegestaan in het kader van de asielprocedure en dat zij bij een negatieve beslissing het land diende te verlaten. Haar asielaanvraag, ingediend op 23.01.2006, werd afgesloten op 03.04.2006 met de bevestigende beslissing van weigering van verblijf door het Commissariaat-Generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen, haar ter kennis gebracht op 04.04.2006. Op 10.02.2006 werd een bevel om het grondgebied te verlaten afgeleverd. Betrokkene verkoos echter geen gevolg te geven aan dit bevel. De duur van de procedure – zijnde minder dan drie maanden – was ook niet van die aard om als onredelijk lang beschouwd te worden.”

Op 29 november 2010 wordt naar aanleiding van verzoeksters aanvraag om machtiging tot verblijf van 29 mei 2007 beslist haar een machtiging tot verblijf toe te kennen van onbepaalde duur.

2. Over de ontvankelijkheid

Verweerder werpt in zijn nota met opmerkingen een exceptie van gebrek aan belang op en wijst hierbij op artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet. Verweerder zet zijn exceptie verder als volgt uiteen:

“Verzoekende partij heeft geen belang bij de vernietiging van de bestreden maatregel aangezien er op 29.11.2010 werd beslist verzoekster definitief te regulariseren. Diezelfde dag werden instructies gegeven aan de Stad Antwerpen om haar in het bezit te stellen van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister (geldig voor onbepaalde duur). Daarenboven werd haar op 17.12.2010 geen bevel om het grondgebied te verlaten betekend. De bestreden beslissing had dus in geen geval een gedwongen terugkeer naar Congo tot gevolg. Zodoende kan een eventuele vernietiging van de bestreden beslissing aan verzoekster geen voordeel opleveren. Er dient daarom vastgesteld te worden dat verzoekster geen belang heeft bij de huidige vordering.”

In haar verzoekschrift zet verzoekster het volgende uiteen aangaande haar belang bij haar vordering tot nietigverklaring:

“Verzoekster heeft groot belang bij het verzoek tot nietigverklaring. Een gedwongen terugkeer naar Congo houdt een schending in van haar fundamentele rechten.” Ter terechtzitting stelt verzoekster in antwoord op de exceptie van verweerder, zich te gedragen naar de wijsheid van de voorzitter.

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet slechts voor de Raad worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 118*) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. Baert en G. Debersaques, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Opdat zij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoekster gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet verzoekster bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Het belang dient te bestaan op het ogenblik van de indiening van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

Het wordt niet betwist dat verzoekster zowel op 18 juli 2007 als op 7 december 2009 een aanvraag om machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden indiende op grond van respectievelijk het toenmalig geldende artikel 9, derde lid en het huidig artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. Verweerder betoogt dat verzoekster na de beslissing van 17 december 2009 waarbij haar aanvraag om machtiging tot verblijf van 7 december 2009 ongegrond werd verklaard, gemachtigd werd tot een onbepaald verblijf naar aanleiding van haar aanvraag om machtiging tot verblijf van 29 mei 2007. De Raad stelt vast dat dit wordt bevestigd door de gegevens in het administratief dossier. Het administratief dossier bevat een brief van 29 mei 2007 gericht aan de burgemeester van de stad Antwerpen, met de vraag verzoekster in kennis te stellen van de beslissing waarbij zij gemachtigd wordt tot een verblijf van onbepaalde duur en verzoekster in het vreemdelingenregister in te schrijven en een bewijs van inschrijving af te geven. Verzoekster ontkent ter terechtzitting niet dat zij gemachtigd werd tot een verblijf van onbepaalde duur.

Het staat dan ook vast dat verzoekster een verblijfsrecht van onbepaalde duur heeft verworven na de bestreden beslissing, zodat een eventuele vernietiging van de beslissing waarbij haar aanvraag om machtiging tot verblijf ongegrond wordt verklaard verzoekster niet tot voordeel strekt. Deze beslissing heeft immers geen uitwerking meer ten aanzien van verzoekster, nu zij niet langer illegaal op het grondgebied verblijft. Het voordeel dat verzoekster wenst te bekomen met een nietigverklaring van de bestreden beslissing en een nieuwe beoordeling van haar aanvraag heeft zij reeds bekomen op 29 november 2010, op het ogenblik dat haar aanvraag om machtiging tot verblijf van 18 juli 2007 gegrond werd verklaard en haar een verblijf van onbepaalde duur werd toegekend. Deze verblijfstitel heeft immers dezelfde gevolgen als de verblijfstitel die haar werd toegekend op 29 november 2010. Verzoekster heeft dan ook geen actueel belang bij het beroep tot nietigverklaring van de bestreden beslissing.

De exceptie van de verwerende partij wordt aanvaard en de vordering wordt onontvankelijk verklaard.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien april tweeduizend en elf door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN